

1897 öppnade Skånska handelsbanken ett ~~av~~avdelningskontor i samma fastighet som Frosta häradssparbank.

Krigsutbrottet 1914 gjorde sig starkt påmint genom onormala uttag man var ett tag rädd för att de innestående kontanta medlen ej skulle täcka uttagen. Men genom maximering av uttagen till tio kr om dagen ordnade det upp sig.

1919 inkom en förfrågan om sparbanken hade medel till att för staten förskottera, subventionerade bostadsbyggande och elnätets utviddning.

Men banken svarade, att det inom Färs och Frosta genom kriget fanns ett ~~up~~up-
dämt behov av kapital för lantbruk och handel, att man ansåg sig i första hand tillfredsställa detta behov.

Banken fick senare avskriva lån från Hörby bruk och till sist köpa det, men lyckades så småningom sälja det till Smedmästare N. B. Eriksson för 35,000 kr.

1901 avskrevs för Höör- Hörby järnvägen en summa på 24,000 kr.

Men förluster av stora mått fick banken nu vidkännas genom försnillning av bankkamrer Olof Heimer, vilken efter lång tid och många påstötningar från huvudmännen ej förmåtts verkställa bokslutet. Detta den 27 juni 1922. Strax efter anmälde han att han ej kunde göra något bokslut. På förfrågan av bankdirektör Meijer medgav han förskingring. Heimer häktades följande dag och infördes till fängelset i Malmö. Där konstaterades att oegentligheterna börjat redan 1896. De fram till 1922 förskingrade medlen utgjorde 179,861 kr samt ränteförlusterna under alla åren. Det väckte förvåning att vare sig siffergranskare eller revisorer lagt märke till dessa manipulationer utan viddimerats med, det utmärkt och berömligt sätt, det ovanligt förtjänsfulla sätt, som bankens tjänstemän fullgjort sina åliggande. Detta så sent som 22 maj 1919. För att täcka förlusten tog man pensionsfonden, resefonden samt årets vinst. Heimer dömdes till 2 år och åtta månaders fängelse med två års påföljd. Samt att ersätta det förskingrade beloppet, men någon ersättning i det fallet hördes aldrig av.